

Ó Maria, v každé době

Boží cesta, 1941 Velehrad

Edim 7

2. Ach, to srdce, láska sama,
nejvroucnější z dcer Adama,
otevřeno v každý čas,
samo hledá, volá nás:
„Pojďte ke mně, dítky moje,
požívejte lásky zdroje;
kdo mně najde, život má,
tomu Syn spasení dá!“

3. Pojďme tedy rychlým krokem,
vroucným srdcem, žalným okem,
když nás marný láká svět
aneb hříchů svůdný jed.
Ku Marii pospíchejme,
jako dítky k ní volejme:
„Ó Maria, matkou buď
a svých dítek nezapuď!“

4. Svět že vidí Spasitele,
bydlícího v lidském těle,
div ten srdce Marie
veškerý tvor děkuje.
Pod ním Ježíše nosila,
k němu vroucně jej tulila,
přispívala, by Bůh Syn
shladil dluhy našich vin.

5. Tomu srdci ať se sláva
od nás každodenně vzdává;
ono bylo Boží chrám,
stáhl oť Krista s nebe k nám.
Proto plna jsouc milostí,
nám již dává vždy v hojnosti,
ach, to srdce Marie
nás upřímně miluje.

6. Jakés nesla v srdci rány,
když Synáček milovaný
přijal na svá bedra kříž,
hříchů našich smírnou tíž,
když jsi zřela Syna svého
od nich hrozně ztýraného,
jak on kladl duši svou
za mou vinu, ach za mou!

7. Tam pod křížem, kdes plakala,
matkou ses nám srdcem stala:
kde Ježíše rány, krev
ukrotili Otcův hněv.
V mukách řekl ti na kříži:
„Matko, konec můj se blíží,
svět ti dávám v Janovi,
já mu bratr, matka's ty!“

8. K tobě tedy jako k matce
chceme se vždy vinout sladce;
Matko, zachraň život náš,
z našich srdcí vinu smaž!
Matko, dej, ať v lásce tvojí
srdce naše nebe spojí:
kdo tvé lásce nebrání,
duši věčně zahání!